

1. Obiekt

697/11 KOŚCIÓŁ PAR. P.W. WNIEBOWZIECIA NMP.

2. Czas powstania

1787 r.

3. Miejscowość

NIWISKI

4. Adres

Niwiski

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo siedleckie

gmina Mokokobody

pow. SIEDLCE

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Niwiska

Niewistka

7. Przynależność administracyjna

przed 1 VI 1975

województwo warszawskie

powiat Siedlce

8. Właściciel i jego adres

Par. rzym.-kat. p.w.
Wniebowzięcia NMP
w Niwiskach

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. Rejestr zabytków

120/588/62 data 2.04.1962

PLAN SKALA 1:200

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

Pierwszy drewniany kościół p.w. św. Stanisława wybudowano w 1479 lub 1480 r. z fundacji Niwiskich, opisany w 1603 r. podczas wizytacji dokonanej przez biskupa poznańskiego Goślickiego.

Obecny kościół wzniesiony w 1787 r. z fundacji Kazimierza Ossolińskiego podkomorzego mielnickiego i jego żony Antoniny z Butlerów.

Budowniczym kościoła był majster Lisiecki.

Kościół remontowany w 1860 r. i 1884. Kościół reprezentuje typ obiektu jednonawowego, salowego, klasycystycznego.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje).

SYTUACJA: Kościół usytuowany w centrum miejscowości, w północnej pierzei rynku. Położony na niewielkim wyniesieniu terenu, zwrócony frontem na pd. naprzeciwko wylotu drogi z Siedlec przez Opole. Cmentarz przykościelny ogrodzony parkanem murowanym z łupanych kamieni polnych o wątku warstwowym i spoinach fugowanych. Na osi kościoła w ogrodzeniu umieszczona brama, w narożniku pd.-zach. - dzwonnica, w narożniku pd.-wsch. - kostnica. We wsch. części cmentarza przykościelnego zlokalizowano cztery nagrobki byłych właścicieli Niwisk. Do zespołu kościelnego należy organistówka drewniana położona po str. pd.-zach. oraz nowa plebania po str. pn.-zach.

KONSTRUKCJA I MATERIAŁ: Kościół o ścianach pełnych, murowany z cegieł wypalanych pełnych, spajanych zaprawą wapienną, otynkowany. Ściany wzmacniane parami lizen. Stropy drewniane, belkowane z podsiębitką i tynkowane, w kruchcie i zakrystii sklepienie kolebkowo - krzyżowe. Więźba dachowa konstrukcji krokwiowo - stolcowej. Sygnaturka konstrukcji szypowej. Okna i drzwi osadzone w ościeżnicach.

RZUT I BRYŁA: Kościół wybudowany na planie prostokąta, jednonawowy z nawą o narożach wewnątrz zaokrąglonych. Prezbiterium nieco węższe na planie kwadratu. Po bokach prezbiterium dwie przybudówki na planie prostokąta, mieszczące w przyziemiu kruchtę i zakrystię, w górnej kondygnacji dwie przeszklone łóże. Pod prezbiterium krypta dostępna drzwiami w północnej ścianie prezbiterium.

Korpus główny o bryle zwartej, prostopadłościennych z dobudowanymi dwoma prostopadłościennymi, dwukondygnacyjnymi przybudówkami. Korpus główny przykryty dachem dwuspadowym nad prezbiterium trójspadowym. Sygnaturka na planie kwadratu kryta daszkiem namiotowym. Nad przybudówkami dachy pulpitowe z kalenicami ok. 80 cm poniżej okapu dachu nad korpusem głównym.

ELEWACJE: Fasada trójosiowa, dwukondygnacyjowa, boniowana na narożach, rozczłonkowana pojedynczymi pilastrami po bokach i zdwojonymi w części środkowej. W dolnej kondygnacji na osi drzwi wejściowe dwuskrzydłowe płycinowe ujęte profilowanym obramieniem, po bokach dwie płaszczyzny występujące poza lico ściany o kształtach prostokątów z wyciętymi rogami u góry i dołkami u dołu. W górnej kondygnacji na osi drzwi balkonowe, płycinowe, dwuskrzydłowe przeszklone u góry, z nadświetleniem półkolistym ujęte portalem z trójkątnym szczycikiem. Po bokach dwie hemisferycznie sklepione nisze z rzeźbami św. Józefa i Antoniego zwieńczone półkolistymi szczycikami. Nad pilastrami belkowanie z fryzem tryglifowym i gzymsem na kroksztynach, nad którym szczyt ujęty lizenami z okulusem na osi i ćwierćkolistymi spływami po bokach, zwieńczony trójkątnym frontonem i gzymsem na kroksztynach. W okulusie krzyżyk łaciński i data: 1787.

Elewacja boczna wsch. sześciosiowa rozczłonkowana zdwojonymi lizenami na wspólnych cokołach, od lewej u dołu drzwi wejściowe, dwuskrzydłowe, filunowe, nad nimi blenda prostokątna zamknięta odcinkowo z małym okienkiem dwuskrzydłowym, sześciopolewym. W trzech następnych osiach okna prostokątne zakończone odcinkowo z gzymсами podokiennymi. Przybudówka z narożami boniowana na wkładce

<p>14. Kubatura</p> <p>4000 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>480 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>sakralne</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>sakralne</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan zachowania dobry, zawilgocenia w przyziemiu.</p>	
		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Podjąć próbę osuszenia murów. (Metodą elektroosmozy?).</p>	

<p>21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p>	<p>24. Uwagi różne</p> <hr/> <p>25. Opracował</p> <p>tekst mgr Dorota Pikula, 1991 r. imie, nazwisko, data, podpis</p> <p>plany, rysunki J.W. imie, nazwisko, data, podpis</p> <p>zdjęcia fotogr. J.W. imie, nazwisko, data, podpis</p> <p>..... WKZ w Siedlcach</p> <p>.....</p> <p>KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO !</p>
<p>22. Bibliografia</p> <p>Kat. Zab. Sztuki w Polsce, t.X, z.22, powiat siedlecki, Warszawa 1965.</p>	<p>26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p>
<p>23. Źródła ikonograficzne i fotograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)</p>	<p>27. Załączniki</p> <p>Wkładka nr 1</p>

1. Miejscowość

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Описание (написано в 1882 г.)

ТАК ГЛАВНОЕ ВЪЗРАЖЕНИЕ (НАПРАВЛЕНИЕ) НАВЕРХОВ ВЕСИ

ТАК ГЛАВНОЕ ВЪЗРАЖЕНИЕ (НАПРАВЛЕНИЕ) НАВЕРХОВ ВЕСИ